

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

20 martie 2018*

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directivele 92/50/CEE și 2004/18/CE – Contracte de achiziții publice de servicii – Imprimerie de stat – Producerea unor documente de identitate și a altor documente oficiale – Atribuirea contractelor unei întreprinderi de drept privat fără recurgerea prealabilă la o procedură de atribuire a unui contract – Măsuri speciale de siguranță – Protecția intereselor esențiale ale statelor membre”

În cauza C-187/16,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 258 TFUE, introdusă la 4 aprilie 2016,

Comisia Europeană, reprezentată de A. Tokár și de B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Republicii Austria, reprezentată de M. Fruhmann, în calitate de agent,

pârâtă,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul A. Tizzano, vicepreședinte, domnii L. Bay Larsen (raportor), T. von Danwitz, J.-L. da Cruz Vilaça, A. Rosas și J. Malenovský, președinți de cameră, domnii E. Juhász, A. Borg Barthet și D. Šváby, doamnele M. Berger și A. Prechal și domnii C. Lycourgos, M. Vilaras și E. Regan, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul I. Illéssy, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 7 iunie 2017,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 iulie 2017,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă formulată, Comisia Europeană solicită Curții să constate că, pe de o parte, prin faptul că a atribuit direct în favoarea Österreichische Staatsdruckerei GmbH (denumită în continuare „ÖS”) contracte de servicii pentru producerea unor documente precum pașapoartele electronice, pașapoartele temporare, permisele de ședere, cărțile de identitate, permisele de pirotehnie, permisele de conducere în format card bancar și certificatele de înmatriculare în format card bancar și, pe de altă parte, prin faptul că a menținut în vigoare dispoziții naționale care obligă autoritățile contractante să atribuie direct acestei societăți respectivele contracte de servicii, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 49 și 56 TFUE și al articolului 4, precum și al articolului 8 din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO 1992, L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50) coroborat cu articolele 11-37 din această directivă și al articolului 14, precum și al articolului 20 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) coroborat cu articolele 23-55 din această directivă.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 2 Pentru atribuirea contractelor de achiziții publice care au ca obiect „servicii de publicare și tipărire contra unei taxe sau pe baza unui contract”, Directivele 92/50 și 2004/18 impun recurgerea la proceduri conforme cerințelor dreptului Uniunii.

Directiva 92/50

- 3 Al paisprezecelea considerent al Directivei 92/50 este redactat astfel:

„întrucât, în domeniul serviciilor, este necesar să se aplice aceleași derogări ca și în Directivele 71/305/CEE [a Consiliului din 26 iulie 1971 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (JO 1971, L 185, p. 5)] și 77/62/CEE [a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri (JO 1977, L 13, p. 1)] în ceea ce privește siguranța și secretele de stat, precum și prioritatea altor norme de atribuire a contractelor, cum ar fi cele care decurg din acorduri internaționale sau cele referitoare la staționarea trupelor sau normele organizațiilor internaționale”.

- 4 Articolul 1 litera (a) din această directivă prevede printre altele că „*contractele de achiziții publice de servicii*» sunt contracte cu titlu oneros, încheiate în scris între un prestator de servicii și o autoritate contractantă” [traducere neoficială].

- 5 Articolul 3 alineatul (1) din directiva menționată prevede:

„Pentru atribuirea contractelor de achiziții publice de servicii [...], autoritățile contractante aplică proceduri adaptate la dispozițiile prezentei directive.” [traducere neoficială]

6 Articolul 4 alineatul (2) din aceeași directivă prevede:

„Prezenta directivă nu se aplică serviciilor, în cazurile în care acestea sunt declarate secrete, executarea lor trebuie însoțită de măsuri speciale de siguranță, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru în cauză, sau protejarea intereselor esențiale ale respectivului stat membru impune acest lucru.” [traducere neoficială]

7 Articolul 8 din Directiva 92/50 prevede:

„Contractele care au ca obiect serviciile prevăzute în anexa I A se atribuie în conformitate cu dispozițiile titlurilor III-VI.” [traducere neoficială]

8 Titlurile III-VI menționate conțin articolele 11-37 din această directivă.

9 Anexa I A la directiva menționată vizează printre altele, în categoria 15, „[s]erviciile de publicare și tipărire contra unei taxe sau pe baza unui contract” [traducere neoficială].

Directiva 2004/18

10 Articolul 14 din Directiva 2004/18, intitulat „Contracte secrete sau care necesită măsuri speciale de siguranță”, prevede:

„Prezenta directivă nu se aplică contractelor de achiziții publice, în cazurile în care acestea sunt declarate secrete, executarea lor trebuie însoțită de măsuri speciale de siguranță, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru în cauză, sau protejarea intereselor esențiale ale respectivului stat membru impune acest lucru.”

11 Articolul 20 din această directivă, intitulat „Contracte de servicii prevăzute de anexa II A”, prevede:

„Contractele care au ca obiect serviciile prevăzute de anexa II A se atribuie în conformitate cu articolele 23-55.”

12 Această anexă vizează printre altele, în categoria 15, „[s]erviciile de publicare și tipărire contra unei taxe sau pe baza unui contract”.

Regulamentul (CE) nr. 2252/2004

13 Potrivit articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO 2004, L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155):

„Fiecare stat membru desemnează un organism căruia îi revine responsabilitatea de a imprima pașapoarte și documente de călătorie. Statele comunică numele acelui organism Comisiei și celorlalte state membre. Același organism poate fi desemnat de două sau mai multe state membre. Fiecare stat membru are dreptul de a schimba organismul desemnat. Statul informează Comisia și celelalte state membre despre aceasta.”

Dreptul austriac

StDrG

- 14 Articolul 1a din Bundesgesetz zur Neuordnung der Rechtsverhältnisse der Österreichischen Staatsdruckerei (Legea federală privind reorganizarea raporturilor juridice ale ÖS, *Bundesgesetzblatt* I, 1/1997, denumită în continuare „StDrG”) are următorul cuprins:

„[...] Denumirea [...] societății este «Österreichische Staatsdruckerei GmbH»; aceștia îi revine sarcina de a produce documente imprimate pentru serviciile federale, la producerea cărora se impune păstrarea secretului sau respectarea unor standarde de securitate (imprimare securizată). [...]”

- 15 Articolul 2 alineatul 2 din StDrG prevede:

„Societatea își asumă, în orice caz, următoarele sarcini:

1. Producerea de documente imprimate pentru serviciile federale, la producerea cărora se impune păstrarea secretului sau respectarea unor standarde de securitate (imprimare securizată) [...]”

- 16 Articolul 2 alineatul 3 din StDrG prevede:

„Organele federale atribuie cu titlu exclusiv [ÖS] producerea produselor prevăzute la articolul 2 alineatul 2 punctul 1 [...] cu excepția cazului în care societatea [menționată] nu este în măsură, din motive materiale sau juridice, să îndeplinească în mod corespunzător sarcinile la prețuri rezonabile sau dacă produsul în cauză este propus organului federal de către un terț, pentru prestații și în condiții contractuale echivalente, la un preț mai scăzut. [...]”

- 17 Articolul 6 alineatul 1 din StDrG, intitulat „Controlul imprimării securizate”, prevede că operațiunile administrative și comerciale și procedurile de lucru privind producerea, prelucrarea și stocarea imprimatelor securizate sunt supuse controlului ministrului federal în a cărui competență intră imprimatul securizat în cauză.

- 18 Conform alineatului 2 al articolului 6 menționat, ÖS trebuie să adopte toate măsurile de siguranță necesare în materie de fabricare, de prelucrare și de stocare a imprimatelor de siguranță în vederea evitării abuzurilor.

- 19 Potrivit alineatului 3 al aceluiași articol 6, ÖS trebuie să îi permită ministrului federal în a cărui competență intră imprimatul securizat în cauză să aibă acces în spațiile de activitate și să examineze dosarele vizate în măsura necesară controlului.

Ordinul privind pașapoartele

- 20 Producerea de pașapoarte electronice, printre care pașapoartele de serviciu și pașapoartele diplomatice, de cărți de identitate și de pașapoarte temporare este reglementată de Verordnung der Bundesministerin für Inneres über die Gestaltung der Reisepässe und Passersätze (Ordinul ministrului federal de interne privind conceperea pașapoartelor și a documentelor care țin loc de pașapoarte, *Bundesgesetzblatt* 861/1995, denumit în continuare „Ordinul privind pașapoartele”).

- 21 Anexele A, D și E la Ordinul privind pașapoartele conțin specimene ale pașapoartelor, ale pașapoartelor de serviciu și ale pașapoartelor diplomatice care trebuie produse, care prezintă pe ultima pagină mențiunea „*PRINT by ÖSD*”.

- 22 În ceea ce privește mai precis cărțile de identitate, articolul 5 din Ordinul privind pașapoartele prevede o securizare împotriva contrafacerii sau a falsificării.
- 23 Reiese astfel dintr-o coroborare a articolului 2 alineatul 3 din StDrG cu Ordinul privind pașapoartele că, sub rezerva excepțiilor prevăzute de această dispoziție, pașapoartele electronice, cărțile de identitate și pașapoartele temporare trebuie să fie produse de ÖS.

Ordinul privind permisele de ședere

- 24 În temeiul articolului 3 alineatul 3, al articolului 10a alineatul 2 și al articolului 10c alineatul 2 din Verordnung der Bundesministerin für Inneres zur Durchführung des Niederlassungs- und Aufenthaltsgesetzes (Ordinul ministrului federal de interne de punere în aplicare a Legii privind dreptul de stabilire și de ședere, *Bundesgesetzblatt* II, 451/2005), certificatele de înregistrare, documentele care atestă șederea permanentă, confirmările de depunere a cererii și documentele care atestă legalitatea șederii trebuie să fie produse exclusiv de ÖS.

Ordinul ministerial privind permisele de conducere în format card bancar

- 25 Prezentarea permiselor de conducere în format card bancar este reglementată de Verordnung des Bundesministers für Wissenschaft und Verkehr über die Durchführung des Führerscheingesetzes (Ordinul ministrului federal al științei și transporturilor de punere în aplicare a Legii privind permisele de conducere, *Bundesgesetzblatt* II, 320/1997).
- 26 Conform articolului 1 alineatul 2 din acest ordin, permisele de conducere trebuie să prezinte elemente de securizare împotriva contrafacerii sau a falsificării.
- 27 Această dispoziție prevede de asemenea că permisele de conducere în format card bancar nu pot fi produse decât de un prestator de servicii desemnat de ministrul federal competent.
- 28 Având în vedere articolul 2 alineatul 3 din StDrG, sub rezerva excepțiilor prevăzute de această dispoziție, acest prestator de servicii nu poate fi decât ÖS.

Ordinul ministerial privind certificatele de înmatriculare în format card bancar

- 29 Prezentarea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor în format card bancar este reglementată de Verordnung des Bundesministers für Wissenschaft und Verkehr, mit der Bestimmungen über die Einrichtung von Zulassungsstellen festgelegt werden (Ordinul ministrului federal al științei și transporturilor de stabilire a dispozițiilor privind crearea de birouri de înmatriculare, *Bundesgesetzblatt* II, 464/1998).
- 30 Articolul 13 alineatul 1a din acest ordin prevede pentru aceste certificate de înmatriculare elemente de securizare împotriva contrafacerii sau a falsificării.
- 31 Articolul 13 alineatul 3 din ordinul menționat dispune că certificatele de înmatriculare nu pot fi produse decât de un prestator de servicii desemnat de ministrul federal competent.
- 32 Având în vedere articolul 2 alineatul 3 din StDrG, sub rezerva excepțiilor prevăzute de această dispoziție, acest prestator de servicii nu poate fi decât ÖS.

Ordinul ministerial privind permisele de pirotehnie

- 33 Conform articolului 8 din Verordnung der Bundesministerin für Inneres über die Durchführung des Pyrotechnikgesetzes 2010 (Ordinul ministrului federal de interne de punere în aplicare a Legii din 2010 privind articolele pirotehnice, *Bundesgesetzblatt* II, 499/2009), formularul de cerere de emitere a unui permis de pirotehnie trebuie să fie conform cu modelul care figurează în anexa II la acest ordin. Acest model impune ca cererea să fie adresată ÖS.
- 34 Articolul 9 din ordinul menționat prevede securizarea permiselor de pirotehnie împotriva contrafacerii sau a falsificării.

Procedura precontencioasă

- 35 Prin scrisoarea sa de punere în întârziere din 6 aprilie 2011, Comisia a informat Republica Austria cu privire la îndoielile sale referitoare la compatibilitatea cu dispozițiile Tratatului FUE, precum și ale Directivelor 92/50 și 2004/18 a atribuirii directe în favoarea ÖS a anumitor contracte de achiziții publice de servicii privind imprimarea de documente oficiale, și anume pașapoarte electronice, pașapoarte temporare, permise de ședere, cărți de identitate, permise de conducere în format card bancar, certificate de înmatriculare în format hârtie și în format card bancar, permise de pirotehnie, brevete de navigator, formulare de documente de securitate, viniete pentru substanțe cu potențial adictiv și permise de conducere pentru mopede.
- 36 În această privință, Comisia a precizat că ÖS, societate de drept privat, furniza, prin imprimarea acestor documente, o prestare de servicii a cărei atribuire ar fi trebuit efectuată în conformitate cu Directiva 92/50 sau cu Directiva 2004/18, în măsura în care ea intră în domeniul de aplicare al uneia dintre aceste directive, sau cu respectarea libertății de stabilire și a liberei prestări a serviciilor consacrate la articolele 49 și 56 TFUE, în măsura în care ea nu intră în domeniul de aplicare al directivelor menționate.
- 37 În răspunsul său din 7 iunie 2011, Republica Austria a susținut că contractele de servicii în cauză servesc la protecția intereselor sale esențiale de siguranță și, în consecință, nu intră nici sub incidența Tratatului FUE, nici a Directivelor 92/50 și 2004/18. Ea a adăugat că atribuirea directă a contractelor de tipărire a documentelor în cauză exclusiv în favoarea ÖS era justificată de necesitatea de a păstra secretul informațiilor, de a garanta autenticitatea și exactitatea documentelor menționate, de a asigura aprovizionarea cu aceste documente și de a garanta protecția datelor sensibile.
- 38 Prin scrisorile din 17 iulie 2012 și din 28 martie 2013, Republica Austria și-a completat răspunsul la scrisoarea de punere în întârziere.
- 39 Întrucât a considerat nesatisfăcătoare răspunsurile furnizate de acest stat membru, Comisia i-a adresat, prin scrisoarea din 11 iulie 2014, un aviz motivat. Ea a subliniat în acest cadru că Republica Austria nu a făcut dovada că atribuirea directă în favoarea ÖS a contractelor de tipărire a pașapoartelor electronice, a pașapoartelor temporare, a permiselor de ședere, a cărților de identitate, a permiselor de conducere în format card bancar, a certificatelor de înmatriculare în format card bancar și a permiselor de pirotehnie era justificată de protecția intereselor sale de siguranță și că era posibil să se organizeze o cerere de ofertă publică în așa fel încât să poată fi luate în considerare numai întreprinderile specializate în imprimarea de documente care îndeplinesc cerințe speciale de securitate și sunt supuse controalelor aferente.
- 40 În schimb, Comisia a renunțat la motivele sale referitoare la permisele de conducere pentru mopede, la certificatele de înmatriculare în format hârtie, la brevetele de navigator, la formularele de documente de securitate și la vinietele pentru substanțe cu potențial adictiv fie pentru că aceste documente au fost eliminate, fie pentru că producerea lor făcea obiectul unei cereri de ofertă.

- 41 Republica Austria a răspuns la avizul motivat printr-o scrisoare din 10 septembrie 2014. În esență, acest stat membru a invocat din nou interesele întemeiate pe protecția siguranței sale naționale și a subliniat că executarea contractelor de tipărire în cauză era strâns legată de ordinea publică și de funcționarea instituțională a respectivului stat. A susținut în special că respectarea cerințelor de securitate putea fi impusă în privința altor întreprinderi decât ÖS numai prin recurgerea la normele de drept civil, în timp ce legea conferea autorităților publice austriece atribuții speciale de control în privința ÖS.
- 42 În ceea ce privește contractele de tipărire a permiselor de pirotehnie, valoarea acestor contracte ar fi atât de mică încât executarea lor nu ar prezenta interes pentru alte întreprinderi, astfel încât atribuirea acestor contracte nu ar intra în domeniul de aplicare al libertăților înscrise în Tratatul FUE.
- 43 Întrucât nu a fost satisfăcută de răspunsurile furnizate de Republica Austria, Comisia a formulat prezenta acțiune.

Cu privire la acțiune

- 44 Acțiunea formulată de Comisie privește, pe de o parte, contracte de servicii pentru tipărirea pașapoartelor electronice, a pașapoartelor temporare, a permiselor de ședere, a cărților de identitate, a permiselor de conducere în format card bancar, precum și a certificatelor de înmatriculare în format card bancar și, pe de altă parte, un contract de servicii de tipărire a permiselor de pirotehnie.

Contractele de servicii de tipărire a pașapoartelor electronice, a pașapoartelor temporare, a permiselor de ședere, a cărților de identitate, a permiselor de conducere în format card bancar și a certificatelor de înmatriculare în format card bancar

Argumentația părților

- 45 Comisia arată că, întrucât valoarea aproximativă a contractelor în cauză depășește pragurile aplicabile în temeiul Directivelor 92/50 și 2004/18, aceste contracte intră în domeniul de aplicare material al acestor directive. În consecință, în ceea ce privește contractele menționate, Republica Austria ar fi trebuit să aplice procedurile de atribuire a contractelor prevăzute la articolul 8 din Directiva 92/50 coroborat cu articolele 11-37 din această directivă, precum și la articolul 20 din Directiva 2004/18 coroborat cu articolele 23-55 din această directivă.
- 46 Comisia susține în esență că excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/50 și la articolul 14 din Directiva 2004/18, invocate de Republica Austria, trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte.
- 47 În plus, aceste articole nu ar putea să confere statelor membre competența de a deroga de la dispozițiile Tratatului FUE sau ale Directivelor 92/50 și 2004/18 prin simpla invocare a intereselor lor esențiale de siguranță.
- 48 În aceste condiții, simpla afirmație a Republicii Austria potrivit căreia contractele de servicii în cauză ar necesita măsuri speciale de siguranță sau potrivit căreia o derogare de la dispozițiile Uniunii ar fi necesară pentru a proteja interesele esențiale de siguranță ale acestui stat membru ar fi insuficientă pentru a demonstra existența unor împrejurări care să justifice aplicarea articolului 4 alineatul (2) din Directiva 92/50 sau a articolului 14 din Directiva 2004/18.
- 49 Pe de altă parte, Comisia precizează că ÖS este o societate de drept privat cu răspundere limitată, al cărei asociat unic este Österreichische Staatsdruckerei Holding AG, acțiunile acesteia din urmă fiind cotate la bursă și deținute de persoane private. De altfel, spre deosebire de dispozițiile legislative

anterioare, StDrG nu ar mai prevedea niciun mecanism special de control de stat. În ședință, Comisia a precizat în această privință că autoritățile austriece sunt dotate cu prerogative de control stipulate într-un contract încheiat cu ÖS.

- 50 Potrivit Comisiei, Republica Austria nu demonstrează că o cerere de ofertă este absolut imposibilă pentru motivul că ar compromite grav respectarea obligației de confidențialitate, precum și măsurile de siguranță și de control. Deși necesitatea de a garanta autenticitatea și exactitatea unor documente care servesc la dovedirea identității unor persoane, de a proteja date cu caracter personal, precum și de a asigura aprovizionarea în vederea imprimării documentelor vizate este de interes general, un asemenea interes nu ar corespunde totuși în mod sistematic unui interes esențial de siguranță.
- 51 În ceea ce privește necesitatea de a garanta aprovizionarea cu documente oficiale, invocată de Republica Austria, Comisia consideră că o asemenea garanție nu constituie un interes de siguranță și poate fi obținută, dacă este cazul, prin încheierea mai multor contracte-cadru.
- 52 Comisia admite că un stat membru poate lua măsuri pentru a evita falsificarea documentelor oficiale. Cu toate acestea, nimic nu ar indica faptul că obiectivele respective ar fi puse în pericol dacă imprimarea documentelor ar fi încredințată altor imprimării, chiar și celor din alte state membre, întrucât caracterul confidențial al datelor prelucrate necesare pentru imprimarea documentelor poate fi asigurat printr-o obligație de confidențialitate în sarcina întreprinderilor care participă la o procedură de atribuire.
- 53 Centralizarea executării contractelor în cauză ar putea fi obținută prin supunerea imprimării ansamblului documentelor securizate unei cereri de ofertă, întrucât posibilitățile de control de către autoritățile austriece pot fi prevăzute în contractul încheiat cu întreprinderea reținută.
- 54 În ceea ce privește încrederea în întreprinderea care prestează serviciul de tipărire a unor permise de ședere, Comisia răspunde că acest argument invocat de Republica Austria nu poate fi reținut, întrucât autoritățile austriece pot atribui contracte de tipărire a unor documente securizate și altor întreprinderi decât ÖS, în special atunci când aceasta din urmă nu este în măsură să execute contractele menționate.
- 55 Republica Austria contestă pretinsa neîndeplinire a obligațiilor. Ea susține că, în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 92/50 și al articolului 14 din Directiva 2004/18, contractele în cauză nu intră în domeniul de aplicare al acestor directive. Ea ar avea dreptul să își protejeze interesele esențiale de siguranță și să însoțească executarea contractelor în cauză de măsuri speciale de siguranță, în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare în Austria.
- 56 În ședință, Republica Austria a precizat că derogările prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/50 și la articolul 14 din Directiva 2004/18 se aplică independent de cea prevăzută la articolul 346 alineatul (1) litera (a) TFUE.
- 57 Acest stat membru amintește în esență că politica de securitate este un element esențial al suveranității de stat și că este de competența statelor membre să își definească interesele esențiale de siguranță și să stabilească dacă sunt necesare măsuri de siguranță, întrucât aceste state membre dispun în această privință de o largă putere de apreciere.
- 58 Republica Austria subliniază anumite aspecte ale intereselor sale esențiale în materie de siguranță publică care sunt importante în cadrul imprimării documentelor de securitate. În această privință, ar trebui, în opinia sa, mai întâi, să se garanteze autenticitatea și exactitatea documentelor care servesc la dovedirea identității unei persoane, întrucât documentele de identitate sunt documente strâns legate de ordinea publică și de funcționarea instituțională a statului. Apoi, ar fi necesar să se asigure protecția datelor sensibile ale persoanei. În sfârșit, ar trebui să se garanteze siguranța aprovizionării.

- 59 În primul rând, în ceea ce privește necesitatea de a garanta autenticitatea și exactitatea documentelor de identitate, Republica Austria susține că acest imperativ presupune definirea unui nivel tehnic ridicat în materie de siguranță, astfel încât să se evite orice risc de falsificare, în special în cadrul luptei împotriva terorismului și a criminalității.
- 60 În al doilea rând, în ceea ce privește protecția datelor personale sensibile, întrucât documentele de identitate conțin astfel de date, în special date biometrice, protecția acestor documente ar presupune cerințe de securitate ridicate. În această privință, Republica Austria contestă argumentul Comisiei potrivit căruia în acest caz ar fi în discuție numai interese individuale, în timp ce, potrivit acestui stat membru, ar trebui, dimpotrivă, să se considere că atingerea adusă unor astfel de date constituie, în special în contextul luptei împotriva terorismului, o amenințare la adresa siguranței publice interne și, prin urmare, ar trebui să fie împiedicată prin orice mijloace.
- 61 În al treilea rând, recepționarea rapidă a documentelor oficiale în cauză ar presupune garantarea aprovizionării statului. Or, dacă imprimarea documentelor de identitate ar fi încredințată altor întreprinderi decât ÖS, acest lucru ar aduce atingere în mod durabil strategiei Republicii Austria în materie de siguranță, întrucât, în cazul imposibilității de a furniza numărul de pașapoarte necesare, ar fi, desigur, imprimate pașapoarte provizorii, dar în condiții de siguranță mai redusă.
- 62 Republica Austria susține că, într-un context de amenințări și de activități teroriste, numai o imprimare plasată sub tutela efectivă a statului trebuie să fie abilitată să producă documente de identitate.
- 63 Republica Austria amintește că centralizarea tuturor prestațiilor relevante în materie de siguranță la un singur prestator constituie de asemenea un element esențial al strategiei în materie de siguranță. În această privință, acest stat membru susține că rezultă din articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2252/2004 și, mai precis, din cerința desemnării unui „organism căruia îi revine responsabilitatea de a imprima pașapoarte și documente de călătorie” că acestea nu pot fi fabricate de mai multe organisme. Pe de altă parte, pentru a evita răspândirea unor informații sensibile în materie de siguranță, o centralizare a imprimării documentelor în cauză ar constitui o măsură adecvată.
- 64 Potrivit Republicii Austria, strategia pe care o urmează și care constă în a atribui contractele în cauză unui singur adjudecatar, care își are unitatea sau unitățile de producție pe teritoriul național, urmărește, în primul rând, să evite răspândirea cunoașterii măsurilor de siguranță în rândul altor adjudecatar, indiferent dacă aceștia își desfășoară activitatea în Austria sau într-un alt stat membru.
- 65 O astfel de atribuire ar avea ca obiectiv, în al doilea rând, un control mai eficient al acestei imprimării de către autoritățile naționale în cadrul prerogativelor lor administrative de control. Astfel, Republica Austria susține că un control efectuat pe cale judiciară, care ar conduce la sancțiuni pentru nerespectarea condițiilor de siguranță în temeiul dispozițiilor contractuale, în urma unei proceduri eventual greoaie, nu ar fi la fel de eficace ca un control de stat.
- 66 În ceea ce privește motivul Comisiei potrivit căruia ar reveni Republicii Austria sarcina de a demonstra că o cerere de ofertă este complet imposibilă, acest stat membru susține că nici articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/50, nici articolul 14 din Directiva 2004/18 nu conțin o asemenea condiție.
- 67 În plus, acest stat membru nu s-ar fi limitat la a invoca interesele legate de siguranța sa, ci ar fi identificat interesele care trebuie protejate și măsurile care au fost adoptate în vederea protejării acestor interese.
- 68 În sfârșit, în ședință, Republica Austria a susținut că contractele în cauză nu pot fi executate în cadrul unei cereri de ofertă din moment ce întreprinderile stabilite în alte state membre nu se pot sustrage complet de la intervenția autorităților statului fiecăreia dintre ele, iar aceste întreprinderi sunt uneori

obligate să colaboreze cu autoritățile menționate sau cu serviciile de informații din statele respective, și aceasta chiar dacă ele ar executa aceste contracte în cadrul unui sediu situat în Austria, astfel încât informații sensibile ar risca să fie divulgate.

Aprecierea Curții

- 69 Trebuie amintit de la bun început că, astfel cum reiese din dosarul prezentat Curții, întrucât primele contracte atribuite în favoarea ÖS vizate de prezenta acțiune datează din anul 2004, aceste contracte sunt susceptibile să intre sub incidența Directivei 92/50, în timp ce contractele atribuite acestei întreprinderi între 31 ianuarie 2006 și 12 septembrie 2014, data expirării termenului stabilit în avizul motivat, pot intra sub incidența Directivei 2004/18, întrucât această din urmă directivă a abrogat și a înlocuit dispozițiile relevante din Directiva 92/50 începând de la 31 ianuarie 2006.
- 70 De altfel, pe de o parte, contractele în cauză constituie contracte care au ca obiect serviciile menționate în anexa I A la Directiva 92/50 și în anexa II A la Directiva 2004/18 și, mai precis, servicii de publicare și tipărire contra unei taxe sau pe baza unui contract. Pe de altă parte, părțile nu contestă că valoarea estimată a acestor contracte depășește pragurile de aplicare a acestor directive.
- 71 În temeiul articolului 8 din Directiva 92/50 coroborat cu articolele 11-37 din această directivă și al articolului 20 din Directiva 2004/18 coroborat cu articolele 23-55 din această directivă, în cazul în care imprimarea documentelor în cauză constituie un serviciu de publicare și tipărire contra unei taxe sau pe baza unui contract, acest serviciu este supus în principiu obligației de a se recurge la o procedură de atribuire a contractelor conformă cerințelor acestor articole.
- 72 Cu toate acestea, pe de o parte, potrivit articolului 346 alineatul (1) litera (a) TFUE, niciun stat membru nu are obligația de a furniza informații a căror divulgare o consideră contrară intereselor esențiale ale siguranței sale. După cum a arătat avocatul general la punctul 42 din concluzii, prin generalitatea termenilor săi, această dispoziție are vocație să se aplice printre altele în domeniul contractelor de achiziții publice fără caracter militar, precum contractele de tipărire în discuție în prezenta acțiune.
- 73 Pe de altă parte, rezultă din articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/50 și din articolul 14 din Directiva 2004/18, care sunt redactate în termeni aproape identici, că aceste directive nu se aplică serviciilor printre altele în cazul în care executarea lor trebuie însoțită de măsuri speciale de siguranță, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru în cauză, sau în cazul în care protejarea intereselor esențiale ale respectivului stat impune acest lucru.
- 74 Aceste derogări sunt invocate în prezenta procedură de către Republica Austria pentru a justifica atribuirea directă în favoarea ÖS a contractelor de servicii de tipărire în cauză.
- 75 În această privință, este necesar să se arate că, după cum susține Republica Austria, este de competența statelor membre să își definească interesele esențiale de siguranță și, în speță, este de competența autorităților austriece să definească măsurile de siguranță necesare protejării siguranței publice a acestui stat membru în cadrul imprimării documentelor de identitate și a altor documente oficiale, precum cele în discuție în prezenta cauză (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 octombrie 2003, Comisia/Belgia, C-252/01, EU:C:2003:547, punctul 30).
- 76 Cu toate acestea, trebuie de asemenea amintit că, astfel cum Curtea a statuat deja, măsurile pe care statele membre le adoptă în contextul cerințelor legitime de interes național nu sunt sustrate în ansamblul lor de la aplicarea dreptului Uniunii pentru simplul fapt că acestea intervin în special în interesul siguranței publice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 aprilie 2008, Comisia/Italia, C-337/05, EU:C:2008:203, punctul 42 și jurisprudența citată).

- 77 Pe de altă parte, derogările în discuție în prezenta acțiune, așa cum rezultă dintr-o jurisprudență constantă privind derogările de la libertățile fundamentale, trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte [a se vedea prin analogie, în ceea ce privește articolul 346 alineatul (1) litera (b) TFUE, Hotărârea din 7 iunie 2012, *Insinöoritoimisto InsTiimi*, C-615/10, EU:C:2012:324, punctul 35 și jurisprudența citată].
- 78 În plus, chiar dacă articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/50 și articolul 14 din Directiva 2004/18, invocate cu titlu principal de Republica Austria, lasă statelor membre o marjă de apreciere pentru a decide măsurile considerate necesare pentru protecția intereselor esențiale ale siguranței lor, aceste articole nu pot totuși să fie interpretate într-un asemenea mod încât să confere statelor membre autoritatea de a deroga de la dispozițiile Tratatului FUE prin simpla invocare a intereselor menționate. Astfel, statul membru care invocă beneficiul acestor derogări trebuie să demonstreze necesitatea de a recurge la acestea în scopul protejării intereselor esențiale ale siguranței sale. O asemenea cerință se impune de asemenea în măsura în care acest stat membru invocă în plus articolul 346 alineatul (1) litera (a) TFUE (a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 septembrie 2014, *Schiebel Aircraft*, C-474/12, EU:C:2014:2139, punctul 34).
- 79 Prin urmare, statul membru care invocă beneficiul acestor derogări trebuie să probeze că nevoia de a proteja asemenea interese nu ar fi putut fi satisfăcută în cadrul unei proceduri concurențiale, astfel cum este prevăzută de Directivele 92/50 și 2004/18 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 8 aprilie 2008, *Comisia/Italia*, C-337/05, EU:C:2008:203, punctul 53).
- 80 În speță, deși este cert că Republica Austria a identificat interesele esențiale ale siguranței sale pe care consideră că trebuie să le protejeze, precum și garanțiile inerente protecției acestor interese, trebuie totuși să se verifice, având în vedere cele amintite la punctele 75 și 76 din prezenta hotărâre, dacă acest stat membru a demonstrat că obiectivele pe care le urmărește nu ar fi putut fi atinse în cadrul unei proceduri concurențiale, astfel cum este prevăzută de aceste două directive.
- 81 În această privință, Republica Austria susține, în primul rând, că protecția intereselor esențiale ale siguranței naționale impune executarea centralizată a contractelor de tipărire de documente oficiale prin intermediul atribuirii lor unei singure întreprinderi.
- 82 Or, admitând că se poate considera, pentru motivele invocate de Republica Austria, că centralizarea executării contractelor în cauză este un mijloc de protecție a intereselor esențiale ale siguranței sale naționale, trebuie arătat că respectarea procedurilor de atribuire a contractelor prevăzute la articolul 8 din Directiva 92/50 coroborat cu articolele 11-37 din această directivă și, respectiv, la articolul 20 din Directiva 2004/18 coroborat cu articolele 23-55 din această directivă nu exclude posibilitatea de a încredința unui operator unic executarea contractelor în cauză.
- 83 Deși, după cum arată Republica Austria, statele membre au obligația de a respecta cerințele articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2252/2004, care le impune desemnarea unui organism unic căruia îi revine responsabilitatea imprimării pașapoartelor și a documentelor de călătorie, trebuie să se constate că această dispoziție se limitează la a prevedea obligația de a desemna un asemenea organism unic, fără a exclude în vreun fel recurgerea prealabilă la o procedură de atribuire a unui contract în vederea unei asemenea desemnări.
- 84 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentul Republicii Austria întemeiat pe necesitatea ca autoritățile austriece să poată asigura, în cadrul prerogativelor care le sunt recunoscute la articolul 6 alineatul 3 din StDrG, controale administrative eficiente în privința unui adjudecatar unic care își are locurile de producție și de stocare pe teritoriul acestui stat membru, în speță în privința ÖS, trebuie să se arate că, deși este cert că operatorul căruia i s-a încredințat executarea contractului de tipărire în cauză trebuie să îndeplinească cerințele în materie de siguranță pentru a asigura confidențialitatea informațiilor care trebuie protejate, Republica Austria nu demonstrează că numai controalele

administrative pe care le pot efectua autoritățile austriece în privința ÖS, în temeiul acestei dispoziții, sunt de natură să asigure această confidențialitate și că trebuie înlăturată, în acest scop, aplicarea dispozițiilor în materie de atribuire a contractelor prevăzute de Directivele 92/50 și 2004/18.

- 85 În această privință, nu reiese că asemenea controale administrative nu ar putea fi desfășurate la alte întreprinderi decât ÖS stabilite în Austria. În plus, acest stat membru nu demonstrează că controlul respectării confidențialității informațiilor care ar fi comunicate în vederea imprimării documentelor oficiale în cauză ar fi în mai mică măsură garantat dacă această imprimare ar fi încredințată, în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă, altor întreprinderi cărora le-ar fi impuse, printr-un dispozitiv contractual supus normelor de drept civil, măsuri de confidențialitate și de siguranță, și aceasta indiferent dacă întreprinderile menționate sunt stabilite în Austria sau în alte state membre.
- 86 În special, s-ar putea prevedea, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract, obligația cocontractantului reținut de a accepta controale de securitate, vizite sau inspecții în cadrul localurilor întreprinderii sale, indiferent dacă aceasta este stabilită în Austria sau în alt stat membru, ori de a respecta cerințe tehnice în materie de confidențialitate, chiar deosebit de ridicate, în cadrul executării contractelor în discuție.
- 87 În ceea ce privește, în al treilea rând, imperativul de a asigura garanția aprovizionării invocat de Republica Austria, trebuie să se arate că, deși documentele oficiale în cauză sunt strâns legate de ordinea publică și de funcționarea instituțională a unui stat, care presupun asigurarea unei garanții a aprovizionării, acest stat membru nu a demonstrat totuși că obiectivul invocat nu ar putea fi asigurat în cadrul unei cereri de ofertă și că o asemenea garanție ar fi compromisă dacă imprimarea acestor documente ar fi încredințată altor întreprinderi, inclusiv, după caz, unor întreprinderi stabilite în alte state membre.
- 88 În ceea ce privește, în al patrulea rând, necesitatea de a garanta fiabilitatea adjudecatarului, deși statele membre trebuie să se poată asigura că, în scopul atribuirii unor contracte de achiziții publice precum cele în discuție în prezenta cauză, respectivele contracte se atribuie numai unor întreprinderi fiabile în cadrul unui sistem care asigură respectarea unor standarde speciale de confidențialitate și de securitate în ceea ce privește imprimarea documentelor în discuție, Republica Austria nu a dovedit totuși că nu s-ar putea garanta suficient caracterul confidențial al datelor comunicate dacă imprimarea acestor documente ar fi încredințată unei alte întreprinderi decât ÖS, desemnată în urma unei proceduri de cerere de ofertă.
- 89 În această privință, trebuie amintit că Curtea a statuat că necesitatea de a prevedea o obligație de confidențialitate nu împiedică, în sine, recurgerea la o procedură concurențială pentru atribuirea unui contract (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 aprilie 2008, Comisia/Italia, C-337/05, EU:C:2008:203, punctul 52).
- 90 În plus, Curtea a statuat de asemenea că se poate asigura confidențialitatea datelor printr-o obligație de a păstra secretul, fără a fi necesar să se contravină procedurilor în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (a se vedea prin analogie Hotărârea din 5 decembrie 1989, Comisia/Italia, C-3/88, EU:C:1989:606, punctul 15).
- 91 Astfel cum a arătat avocatul general la punctul 68 din concluzii, nimic nu împiedică autoritatea contractantă să impună cerințe deosebit de ridicate în ceea ce privește capacitatea și fiabilitatea adjudecatarilor, să adapteze în acest sens condițiile care reglementează cererile de ofertă, precum și contractele de prestare de servicii și să solicite eventualilor candidați documentele justificative necesare.
- 92 În această privință, Republica Austria a susținut în ședință că există un risc de divulgare a unor informații sensibile din moment ce întreprinderile stabilite în afara acestui stat membru nu se pot sustrage complet de la intervenția autorităților statului membru al fiecăreia dintre ele, în măsura în

care, în anumite cazuri, acestea sunt ele însele obligate, în temeiul legislațiilor aplicabile în aceste state, să colaboreze cu aceste autorități sau cu serviciile de informații din statele menționate, și aceasta chiar și atunci când execută contracte de achiziții publice în cadrul unui sediu situat în Austria.

- 93 Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că autoritățile austriece pot să includă, în condițiile care reglementează cererile de ofertă în vederea atribuirii contractelor în cauză, clauze care obligă adjudecatarul la o confidențialitate generală, precum și să prevadă că întreprinderea candidată care nu ar fi în măsură, în special din cauza legislației statului său membru, să ofere garanții suficiente în ceea ce privește respectarea acestei obligații în relațiile cu autoritățile acestui stat va fi exclusă de la procedura de atribuire. Autoritățile austriece pot de asemenea să prevadă aplicarea unor sancțiuni adjudecatarului, în special contractuale, în cazul nerespectării unei astfel de obligații în cursul executării contractului în cauză.
- 94 În această privință, Republica Austria nu a demonstrat că obiectivul care constă în împiedicarea divulgării unor informații sensibile referitoare la producerea documentelor oficiale în cauză nu ar fi putut fi atins în cadrul unei proceduri concurențiale, astfel cum este prevăzută la articolul 8 din Directiva 92/50 coroborat cu articolele 11-37 din această directivă și, respectiv, la articolul 20 din Directiva 2004/18 coroborat cu articolele 23-55 din această directivă.
- 95 Rezultă că nerespectarea procedurilor de atribuire a contractelor prevăzute de directivele menționate se dovedește disproporționată în raport cu un asemenea obiectiv.
- 96 Având în vedere tot ceea ce precedă, articolul 346 alineatul (1) litera (a) TFUE, articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/50 și articolul 14 din Directiva 2004/18 nu pot fi invocate în mod util de Republica Austria pentru a justifica nerespectarea procedurilor de atribuire a contractelor prevăzute de aceste două directive.

Contractul de servicii de tipărire a permiselor de pirotehnie

Argumentația părților

- 97 Comisia susține că, deși valoarea contractului de producere a permiselor de pirotehnie nu depășește pragurile prevăzute de aceste directive, el trebuie totuși să fie atribuit cu respectarea principiilor prevăzute de Tratatul FUE, în special a principiilor libertății de stabilire și liberei prestări a serviciilor.
- 98 Potrivit Comisiei, principiile generale ale egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de naționalitate, din care decurge obligația de transparență, impun ca respectivul contract să facă obiectul unui anunț care să prezinte un nivel de publicitate suficient.
- 99 Această instituție precizează că, chiar dacă valoarea unui contract de producere a unor permise de pirotehnie se dovedește relativ scăzută, un asemenea contract ar putea, având în vedere caracteristicile sale tehnice, să suscite interesul întreprinderilor din alte state membre. Ar exista astfel un interes transfrontalier cert, din moment ce piața întreprinderilor producătoare de documente de identitate securizate ar fi specializată, redusă și internaționalizată, iar proximitatea geografică nu ar constitui un imperativ pentru executarea unor contracte de producere de documente securizate.
- 100 În plus, Comisia invocă împrejurarea că ÖS însăși a fost însărcinată de către mai multe state membre cu imprimarea de vize și de pașapoarte, ceea ce ar constitui în această privință un indiciu foarte important al existenței unui interes transfrontalier cert.

- 101 Republica Austria răspunde că, întrucât este vorba despre un contract a cărui valoare este inferioară pragului prevăzut de dreptul Uniunii, principiile fundamentale invocate de Comisie nu se aplică. Având în vedere valoarea redusă a acestui contract, Comisia nu ar fi dovedit interesul transfrontalier cert.
- 102 În plus, faptul că ÖS fabrică documente securizate pentru alte state membre nu ar demonstra că există un interes transfrontalier cert pentru contractul de servicii de tipărire a permiselor de pirotehnie.

Aprecierea Curții

- 103 Trebuie amintit că părțile nu contestă aspectul că valoarea estimată a contractului de producere a unor permise de pirotehnie este de 56 000 de euro, cu alte cuvinte un quantum net inferior pragurilor stabilite prin Directivele 92/50 și 2004/18 pentru contractele de achiziții publice de servicii. Prin urmare, nu exista o obligație care să decurgă din aceste directive de a recurge la o procedură de atribuire a unui contract.
- 104 Cu toate acestea, potrivit unei jurisprudențe constante, atribuirea contractelor care, având în vedere valoarea lor, nu intră în domeniul de aplicare al directivelor în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice este supusă normelor fundamentale și principiilor generale ale Tratatului FUE, în special principiilor egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de naționalitate, precum și obligației de transparență care decurge din acestea, cu condiția ca aceste contracte să prezinte un interes transfrontalier cert (Hotărârea din 6 octombrie 2016, Tecnoedi Costruzioni, C-318/15, EU:C:2016:747, punctul 19 și jurisprudența citată).
- 105 În această privință, trebuie amintit că revine Comisiei sarcina de a dovedi că contractul în cauză prezintă un interes cert pentru o întreprindere situată într-un alt stat membru decât cel al autorității contractante vizate, fără a se putea întemeia pe vreo prezumție în acest sens (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 noiembrie 2007, Comisia/Irlanda, C-507/03, EU:C:2007:676, punctele 32 și 33, precum și jurisprudența citată).
- 106 În ceea ce privește criteriile obiective care pot indica existența unui interes transfrontalier cert, Curtea a statuat deja că astfel de criterii ar putea fi printre altele valoarea de o anumită importanță a contractului în cauză coroborată cu locul de executare a lucrărilor sau caracteristicile tehnice ale contractului și caracteristicile specifice ale produselor vizate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 2016, Tecnoedi Costruzioni, C-318/15, EU:C:2016:747, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 107 Deși, după cum a susținut Comisia, existența unui astfel de interes transfrontalier nu poate fi stabilită numai prin raportare la valoarea contractului, întrucât este necesară o apreciere de ansamblu a altor criterii și a tuturor împrejurărilor relevante ale speței, este necesar să se arate că contractul de producere a permiselor de pirotehnie se distinge nu numai prin valoarea sa relativ redusă, ci și prin caracterul său foarte tehnic, care presupune în plus respectarea unor măsuri speciale de siguranță cu costurile pe care le implică punerea în aplicare a unor astfel de măsuri.
- 108 În ceea ce privește împrejurarea, invocată de Comisie, potrivit căreia faptul că ÖS a fost însărcinată de mai multe state străine cu imprimarea de vize și de pașapoarte ar constitui un indiciu important al existenței unui interes transfrontalier cert, această împrejurare este lipsită de relevanță în ceea ce privește imprimarea permiselor de pirotehnie.
- 109 În aceste condiții, precizările aduse de Comisie nu pot fi suficiente pentru a demonstra că respectivul contract prezenta un interes transfrontalier cert.
- 110 Întrucât Comisia nu a făcut dovada afirmațiilor sale, acțiunea sa trebuie respinsă în măsura în care privește contractul de servicii de tipărire a permiselor de pirotehnie în cauză.

111 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se constate că, pe de o parte, prin atribuirea directă în favoarea ÖS, fără a organiza o cerere de ofertă la nivelul Uniunii Europene, a unor contracte de servicii pentru producerea pașapoartelor electronice, a pașapoartelor temporare, a permiselor de ședere, a cărților de identitate, a permiselor de conducere în format card bancar și a certificatelor de înmatriculare în format card bancar și, pe de altă parte, prin faptul că a menținut în vigoare dispoziții naționale care impun autorităților contractante obligația de a atribui direct acestei societăți aceste contracte de servicii, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (2) și al articolului 8 din Directiva 92/50 coroborat cu articolele 11-37 din această directivă, precum și al articolului 14 și al articolului 20 din Directiva 2004/18 coroborat cu articolele 23-55 din această directivă.

112 Acțiunea trebuie respinsă în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

113 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

114 În speță, Comisia și, respectiv, Republica Austria au solicitat obligarea celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată.

115 Articolul 138 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede că, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Curtea poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte. În speță, întrucât acțiunea Comisiei a fost admisă, cu excepția capătului de cerere referitor la contractul de servicii de tipărire a permiselor de pirotehnie, este necesar, în temeiul acestei dispoziții, să se decidă că, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, Republica Austria va fi obligată să suporte patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

116 Comisia va fi obligată să suporte o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

1) Prin atribuirea directă în favoarea Österreichische Staatsdruckerei GmbH, fără a fi organizat o cerere de ofertă la nivelul Uniunii Europene, a unor contracte de servicii pentru producerea pașapoartelor electronice, a pașapoartelor temporare, a permiselor de ședere, a cărților de identitate, a permiselor de conducere în format card bancar, precum și a certificatelor de înmatriculare în format card bancar și prin faptul că a menținut în vigoare dispoziții naționale care impun autorităților contractante obligația de a atribui direct acestei societăți aceste contracte de servicii, fără a fi organizat o cerere de ofertă la nivelul Uniunii, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (2) și al articolului 8 din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii coroborat cu articolele 11-37 din această directivă, precum și al articolului 14 și al articolului 20 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii coroborat cu articolele 23-55 din această directivă.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Republica Austria suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană. Comisia suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

Semnături